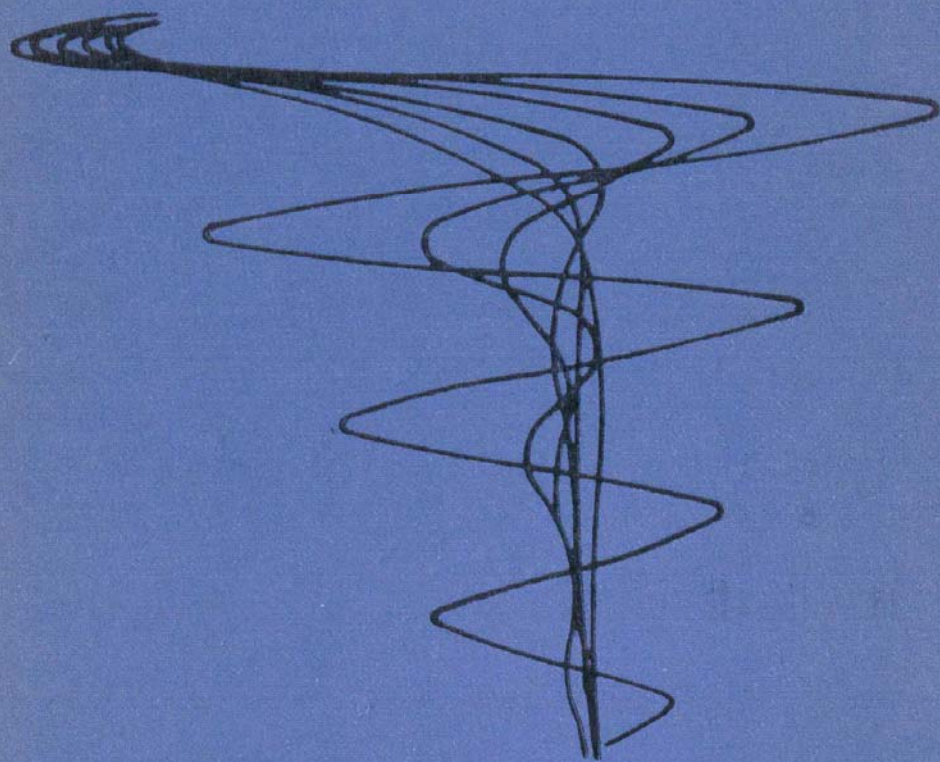

NICOLAE IONEL

Scara de raze

junimea

NICOLAE IONEL

★

SCARA DE RAZE

NICOLAE IONEL

SCARA DE RAZE

EDITURA JUNIMEA ● 1990

ISBN 973-37-0095-9

die Sprache spricht

Heidegger

★

Zeul zeilor cînt !
În tranșa de trîmbiți
pe nări și pe zări
trag prana din tronuri
un lan de lamuri
clătînd sub vastele
fastele
văi carpice. Cornu-l
ridic din rîpi
de cer și sînge și sînt
cu-un poem cu-un pom
de nervi vuind în puterea
inimii imnice-o
turlă de tunet
puls punte
pur sunet
fericirii din cer

★

Un suflu un imn
stăpînește din centrul
cerului însuși
popor și destin
Arca craniului
meu s-a oprit
pe crestele carpice
și vuind în sinteze
ca-n Sinai de sunet
și flăcări în
bubuitul din temelii al
muntelui — lege
strig și ridic
a bucuriei un singur
din sufluri suflet făcînd
Sunt ! Surp în mînie
din soare cu mîinile !
Văd vămile-n verb
vă țin cît sunt țipăt
vii în esență !
În inima mea și-n
imn se deschid
izvoarele spațiului !

★

Un cînt
un vînt
o vînătoare-a morții !
A porților de tunet
unde-n orgi
orbite-Ormuzd
ordonă-arcanelor
orcanelor de verbe
un triumf
al ordinii oraculare !
Un pean
azurului de zei
viului pur din toate
celulele uranice
un vas
un glas găsind
naintea căutării
ce izbucnește-n țipăt !
Cerc de cer
al craniului
cu bolțile vuind

deschise uraganelor !
Venirea
pe verbe-a vremii
fără timp cînd templul
polifonal al lumii
se va-ntoarce
sintetizat în flacăra !
Imn ! Imnul !

★

Urcă spre creștet !
Crește ! Se umflă
în fluxul furiei !
Tot ce-i fulger
în turla furtunii
țipă-n țărmi-mi !
Aud aur ! Ordii
de orgi în Ormuzd
urcă-n urlet !
pîna pînda
lovește-a ciocanului
greu al lui Donar
și prin vertex vortex
de verbe — pulbere —
mă spulberă-n cer !

★

Vorbesc cu vuietu-n
mîna pulsînd
a lui Indra-n minie —
pe porțile-n templu
rupte cu flăcări
erup globular de
gloria orei
și-n pulberi de turnuri
și spulber de tronuri
năvălind peste zei —
văd prin vârtejul din creștet
și-n vîltori de văpăi
mă dezleg în legea
vorbind în văzduh !

Mă despici
mă deschid
mă despart ca-n
varga vie-a lui Moise
apele roșii !
Valvă vă vin
unui din cer puls
cu care sînteți legați
legilor veșnice !
Și-n rapt din dreapta
năvălită pe nori
a lui Jupiter Tonans
nu spire respir
de aer de aur
ci ca-n orcale
oraculare
legiuirea sub tunet
respir spargerea
focului formi-
-dabilei furii
ordonatoare
ce ține țîțînile-a
toate ce sînt

★

Mă ridic peste fulger
gol în mînia
mîinii lui Indra
și de sus pînă jos
ca un munte
de populi
strigînd peste vasta
marmură-a mării —
cu-un pean
țin puterea și punțile-
-ntregului cer

★

Sorb slavă de salvii
sorb absolutul
de psalmi ai sporilor
sparți peste spații-
-ntr-o spumă de sînge
o sumă-o-nsumare de plîngeri
și-ntr-o de furie fanică
spargere-a sorții
a morții a porților —
rup din trup turnul
de tunet al
glasului orfic
și dintre tronuri cu flacără
inn legiuind
peste transe și trib —
aspir respir în orgia
ordine dînd, a
entuziasmului unu
cuvinte vii proferate
de spațiul întreg !

★

Trag transa
dragonică-n ochii
roților sacre !
Ascult ascensiunea
asaltul
astralelor vreri !
Pe-o coloană de fulger
ruptă prin creștet
puterea mea se unește
cu centrul din cer !

★

Văd văzduh
văd vămi
văd văz
cu-un abur
cu bura
de abur a oaselor — cernerii
de ceruri în cercul
meu de cenușă
acelui tunînd tron
peste imperii
puls stînd !
Orb orfem în orgile
ordinii — verbe
mă vor mă devoră în care
se-nsumă-n sunet
— substanță prin sens —
toate ființele !
Ies expir strig imn
ies din țărmi
erup
mă rup de spații-n
nălțare de trîmbiți !

Vin viu
vin verb vin triumf
în furia și forța
în flama și lama
acum fulminînd
a unui orfic
vers veșnic.

★

Cu vibrația tîmplelor
templul
trupului tantric
stă tunet
trîmbă de trîmbiți
între întemeieri —
bucuria mea-n gnoza
peanului panic
ține-n țipăt
puterea ce
zguduie triburi de
zei în eter

★

Corp orb. Orgi
celulare țin larii-n
larma carmică, cratere-n
craniu pulsînd.
Sunt gol în glorie. Tronuri
de tunet tună
și sus în suma
ființelor, furioase
furtunile singelui
vorbesc lege-n limbi.
Crin Crist. Crucile
porților prăbușindu-se-n
flăcări. Flori
țipînd din abis, unda
ultimei ruperi de aer
ură-n orgi.
Corp orb. Trup rupt
Soma-nsumată

arderii-n verb.
Gloria zguduind
globu-n puterea
din Domnul — un dom
de foc peste secol
în flăcări ținînd

★

Mări de mir
mări de mir
cireși în cerul
înmărmurit al
singelui singur
genuni de genii
luminînd pînă-n lamura
inimii bete
harul durerii-
-ndurînd adorarea
cu toate aripile
noptii plîngînd
candelabre de spații
aprinse în templul
acestei rugi cu care
vin ning
acopăr pămîntul

*

Fuzionez — fiu viu — cu furia
furtunii pe harpe de har
și de nervi fulgerînd
pînă trîmbe-n trăznet
de verbe imperial în
stanțe stau stăpînînd
ce-n flame și lame de lavă
zguduie gura
Etnei din funduri !
Un trup doar
un grup doar
de tuburi — și tună-n
orga mîniei mîna-n
prag prădînd
a lui Donar — un imn
istm ic de foc făcîndu-te
con în convulsii
orgie-a ordinii orfice
lege din Orion

*

Pînă-o voce
voia voind
vastă-a unei
vestiri vii-n
extreme-exclamată
una ! extaze
și-n de raze-nscărări
vui-va mare-ntr-un martor
înmărmurit de mărire
și nu-n ton și tunet
nu-n țipăt de trîmbiți
nu-n muget
mult mut de flăcări
ci din dezvelirea
destinului meu
pîn' la dezastrul astral al
zvîrlirii-n lumină
pînă cu inima mea se deschid
nici unui văz
tot ce-i văzduh —
vocea vorbi-mi-va : scrie !
crin cristic

★

Sunt în fulmen ! Pe fulmen !
Sunt furtună de furie !
O furibundă
furcă-a ruperii-n rune
în Ahriman har
și-n floare de flăcări !
Sunt în furie ! Mi se
desfundă-n frunte-un
far faraonic
și-n zei
zări zguduind
rug rup din tron
trup rup din turnul
de trăznete-ș transă
viu în halele
vuide-n Walhalla
și — sumă-a supremelor
bolții ființi —
uraganul arterelor mele
arde pe
rupe din cer !

★

Văd gloria de glasuri ! Văd columna
de strigăte de zei în templu-al cărui
coronament atinge globulara
dezlănțuire de furtuni !

Mă smulg pe stînci
mă rup de stînci îmi sparg în
aerul fast al vastității vocii
aripile de vuiet. Vin spre voi !
Și nervii mei iradiați de transa
legiferării-n furie-a puterii
ce stăpînește etnii — regăsesc
din Jupiter deschise-n fulgerări
nervurile văzduhului.
N-am margini !

★

Văd gloria globular
ca-n Gomora
pogorul potopului
totul orbind
Uranic urletul rupe-n
craterul craniului
și din trunchiul de trăznet
al arterei lovit —
pînă-n focul
pulsînd uragan —
prăpastia inimii
încă o dată
deschisă altar
arde-n înalt

★

Cornul cordului
lovește-n tavanul
de tunet al transei !
Teroarea turlei
stă peste stana
trupului rupt !
Domu-n Domnul
urlă furie turmei
cît nervii-mi negri
scurg fulger
în abisul deschis !
Orbiți-mi de țipăt
spațiu-n spasme și spumă !
Iradiați rădăcinile
ființei pe cer !
Galactic calcă
în bubuitul brazdei
taifunice Indra
cu sîngele meu

★

Cred ! Cresc ! Prin creștet
sorb orb obârșia vie-a
luminii vuind !
Venind ! Vestind ! Investind
cu foc forța
ce-mi cerne-n celule !
Ard ! Viu ard ! Gardina
lumii-n lutu-mi
s-atinge de aripi
de arpe de-arcane
de arderea ordinii-n care
prad porțile-n domul
de Domnul vuind !
Nu semne cer !
Semăn pe cer ! Însemn
cercu-ncercării
ruperii carcerii !
Trup rup ! Tunet ! Timple-n
teofania trăznetului ! Vin
viu pe flăcări !
Sunt spărgere-ntreg !

★

Furie forță foc o
formidabilă
flacăra-n gura
furnalelor Etnei
sfărîmînd în frîngeri
de orgi ordinea
firii-n fărîme
pînă pe furca țîșnind
de flamă — stă dreaptă-n
văzduh, temelii
rupînd în cutremurul urii,
furibund fulminanta
dreaptă cu trăznet
a lui Indra mugind

★

Ce e-n zeu
fericire-n frenetic
iradiate-n văzduh
sinapse de trăznet
și puteri ca pe-un puls
astral dominînd
mare și etnii —
stă-n mine acum
maternă materie
substanță de fulger
mază-a furtunii
cîmpuri de nervi
vii voind și vuind
țărîna vie ce țipă
una uranic
cînd tot ce e-n lumi bucurie
mă recunoaște văzduh

★

Nu-n încintare
ci-ntr-un cîntec vreau să lucrez
care ține văzduhul ! Spre-acel sunet
să mă propag auz, căruia lumea
e doar vibrație ! Și în puterea
să mă voiesc și-nțeleg
cu care din tron ram
de fulgere-n ziua furiei ultime
se vestesc legi pe cer !
Și-n acel ritm stăpînind
stele și sevă puls și patrie — purul
pean să-l profer
al zborului zeilor !
În rapt în rupere-n raze
să fiu năvălit ! și nu-n mine
ci ca din centrul bubuind ai furtunii
să se deschidă-n arterele arderii oarbe
voia vulcanicei inimi !

Imn stînd ca stîlp și foc și
cutremur și centru emanator
imn stînd element și lege tunînd
peste popor în largul
viu al văzduhului
tabla tantrică-a celui
ce ține-n putere
etnii vuind.

★

Îmi izbucnesc
cutremure din mâini !
Țin cu pereții
inimii porțile
în tunet vuindului
cer orfic ! Un viu sunt
— foc și forță vădind —
vortex de verbe !
Un puls de
spulber de pulberi
un din tron rupt
crater de flăcări !
Vin ! Vreau ! Pe vrana
unui orcan
absorb și respir în
răpire de spații !
Ce mă cuprinde — cuprind !
Ce mă știe — viu știu !

Cui mă insuflă
suflet sunt sunet
inteligibil
în extaz și-n elementar
foc fulminând !
Nu cer ! Nu-n cer
privesc ci cu-ntreg
cerul deodată !
Ce cunosc e vuind
adevăru-n putere-n pean
cunoscător !
Și ce țin
în mâini și-n mînia
temeliilor care
acum tună cu imnul
acesta-mprejur —
e deschiderea toată-n
al cărei deschis
veniți vuiți voiți
iradiați în ființă !

★

Pe pulbera și spulberul de aripi
al serafimilor cînd întreg deschis
văzduhul viu și inima-mi de rouă
nu-i decît flacăra vuindă !
Pe cîntarea
ce rupe-azur din zei ! Pe zguduirea
de sus ce clocotind de
înalte cataracte — largul nu-i
decît vârtej de convulsii izbucnite
cu flacăra-unei inimi cărei puls sunt !
Pe furtuna
ce-mi muge peste creștet ! Pe mînia
din mîinile pe Ida fulminînd
ale lui Jupiter în transă !
Văd ! Sunt văzul !
Văzduhul sunt ! Văzduhuri !
Duh ! Mă sparg în
vuirea uraganelor de-un imn
care mă ține miez de fulger !

Furie furtună
în care orice-atom inundă-n genii
pînă cînd orb în ore
orb în glorii
deschis cu tot adîncu-mi pustiirii
vederii-n verbe —
mîinile-n mînie
singure nopții
urlă în văzduh

★

Am lamura lumii !
Sunt sunet în suma
de spații — mă sparg în
sporii galactici de verbe prin polii
erupți ai puterii
prin pori țip !
Flori ! Fluvii de flori ! Globulare
glorii de flori pînă-n zona
de zei a lui Orion !
Pînă-n orbirea orgiei
orifice
pînă mir beau
mir văd
mir sunt !
Flori ! Logii bolgii
de flori catedrale
în aer, prăpastii
de spasme de albe
erupții, domuri
cer dominînd și cercul
iluminațiilor, flori
oceane urcînd în văz în

văzduh în Ormuzd
pînă-arterele-abisului ard în
arca trupului, tunet
găsindu-mă viu și
— astral de flori strălucind și de
clare norme morții —
vin peste voi
vortex de verbe
scriu rune pe-azur !

★

Mi se deschid
pe crengi de fulger ca-n alte
eteruri și vârste, înalte
pe cer sub uragan, la nervii
conectate-ai lui Jupiter — coardele
lirei cu zguduirea vuind
a unei trîmbe de tunete. Populi,
ca să vorbesc, vii îi absorb într-un țipăt
Începe sub zei sub azurul, întreg
focalizat, furibund,
un glas ca o brazdă
peste pămînt, de foc și putere
orfic vuind. Începe-un centru
unul de legi — bucuria-
-asumînd insumînd
a lumii întregi. Se ridică
pe stilpi din pămînt ca norul
Etnei zbucnind, stăpînitor
templul peanului, glasul
stihii și făpturi ordonînd.
Un singur pe triburi
imn și-un singur

mănunchi în pumn de verbe
ca trăznetu-n dreapta
ridicăta-a lui Indra.
Tot ce-i merit jubilării
din brazde de bezne și pînă-n
punți pure puterea-mplinind-o-n
limpiditatea din limburi
mă știe ca inimă
Vin viu, țin libertatea
lumii-n furtuna
furiei verbelor, foc peste voi
vorbind și ființă.
Verb sunt !

★

Largul nu mă-nconjoară
e lăuntru-mi deschis !
Puteri pulsînde
proorocesc peste populi
ținîndu-mă pulbere !
Atlantic azurul
ochiului vede
în verb verbele
văi invadînd !
Adulmec adumbru umplu
o uniune de duhuri !
Pe vrana inimii
deodată veacurile
se sparg în afară
și scrise de focul
din Zevs pulsînd —
cu sîngele-mi viu
cuvintele tună
în cerul întreg !

*

Nu să mă mistui
în mînie spre voi și-n flăcări ființa
să mi-o destram duduital primind
al orgiei de-orcane
în orgi vii cînt desfăcînd
Nu din văzduh și din vuiet
oracular să sparg
un imn ca din Orion suflat și voit
și peste imperii și patru
mări nu-n tunet am venit să domin
aici cu-un pean.
Ci clar de clamoarea pe catapetesme de aer
cataractînd, a voastră, să rup
cu-un cap de glorii și globulare
fulgere poarta puterii
și-n furie fuzionînd
ierarhii de supreme
întruchipări prin cerul
într-o arteră-mi deschis —
viu

strigînd mare prin veacuri
triumful, gură spre gură
piept către piept față spre față
celulele mele-absorbînd celulele voastre
sîngele meu bubuind în inima voastră
și-arterele voastre vuind în
craniul meu carpic —
să mă cunun cîntec și carne și cale
să mă cuprind
să mă confund cu-un popor !

*

Ies în spirit în spaimă în spirele focului
în pulber de aripi ies
în aerul arderii harfelor
în aerul spargerii-n psalm
a sporilor pulberii
ies respir spirit
viu în sperarea în
exasperarea
entuziasmului în
apoteoză de
sus din azur !
Ies în văz în văzduh în văzutul
viului în vederea
cu care vreau sunt voit
viu stau voință !
Nu eu nu mie nu miilor
mele de chipuri
ci unu ies unului
una-s în puls
în pulbere-n punți
cu vastu-n volburi Varuna !
Sunt nor ? Sunt cor ? Sunt horă ?
Sunt Horus în flăcări ?
Vîrtej de vînturi sau vîlvătaie
a vămilor viilor ?

Țin țîțîni de țipăt ! Dau țipăt ! Țip
prin porii pulberii
prin porțile morții
în porțile cerului mă sparg din sporii
luminii văzute
țin ființa
ies din ființă !
Ies din sămînță ! Sunt ! Mă-asum !
Mă-nsum ! Îmi asum
gloria globurilor
de flăcări și uragan !
Stau punte puținței
o prădare să-ncerc
furibundă de ceruri
și-ntr-un pumn
nu de pămînt
ci de focalizate
flame-ale psalmilor —
viu să ies
în spirit în spaimă
și-ntr-un singur
vuiet de verb
gol între tunete tunet
eu însumi și turn
de tuburi de orgă
și orfeme-n orgie —
să stau pulbere
puls
punte putere
fericirii fiind !

★

Nu ! Față spre față !
Trup către trup rupt
și trunchi de sînge spre trunchi de
tunete-n orga
și candelabrul de spații !
Acum ! În chiar ora
ce mă pradă — primul ! —
spre vulturi — în lutul
în exasperare sperat și-inspirat
de spire de aer,
în carnea bătută ca-n porțile
negre de iad și de flăcări,
acum ! acum ! în uriașe
de vînt ridicări și trîmbe
marine de trîmbițe, -acum !

Văd ! Nu ! Sunt hrana
unei vederi care-și sparge
praguri în mine, nu
de raze, de fulger !

Țărîna-mi crește-ntr-un ochi
rupt de pleoape, orb în
iradiere din toate
virtejele lor viforînd
și ce mă exaltă în altă
ordine-a spațiului, vine
stă înainte-mi
lovește-n pămînt
spumegă-n furie
fumegă-n furie
fuzionează cu zeii-n
jerbe și-n verb !

Stați-mi în față ! Strigați
sintetizați în catapeteasma
templului care-l ridic
din volburi de verbe !
Un trib de genii s-absorb în sonorul
ritm și rune din rănile
vii ale nopții
să scriu cu varga-n vortex
prinsă-a peanului !

Cercul
de sus din cernerii de centri
gravifici și greul
curburii orbitelor, clar
profere pe plasma
poematică pulsul
puterea și pragul
unui tunet uman
în temelii lucrînd !

Sunt ! Sunt sunet ! Sorb sortile
voastre-ntr-un singur
sintetic imn și sub bolțile-o
boltă ținând peste flăcări
stîlp de flacără însumi fiind —
scriu cu sîngele
singur pe cer!

★

Urc ultimile pulberi
sorb orb absorb
orfemele ordinii orei
într-un orcan de urlet,
de turla de turnuri
de muguri mugind !
Nu-n arce de aer
nu-n văzutul
văzduh nu-n zările
zeilor ci-ntr-un zenit
de jerbe de verbe
de delfic delir
în deltele sacre !

De-aici din porțile
din sorțile și din
noptile morților
din golul orgoliu
al unei glosse de gloduri

din gîlgiitul glasului gureș
din maternă materia
martirizînd înțelesul
și țelul ținut în țîșnile minții
de-aici demon domnind
pe opt dominații
fulminînd furie în fuziunea
furtunilor imnice
dezlănțuit din țărmi țărîinii
în zguduire de gardini
piept la piept cu treptele
cu dreptele cerului
cu dreptul
meu la viața la fața
de lumen
în iluminarea oribilă-
-orbitoare orfică

urc orb sorb orb absorb
nebunia de nume din spațiul
nesațiul
spargerii-n trîmbițe-a
țărnilor lumii
beau aur beau aer
beau bulbi de
lumini care bubuie
de duduinde cratere-n carnea

din care un nor de
nervi mă
răpește-n rîpile transei
și nalt alt pe mărirea
mărilor înmărmurind —
cu troznet de tronuri
troznet și trăznet din tronuri
respir ruperi de foc
și vuri de popoare
și cer bînd
cer umplu
cer sunt !

Și-un puls din cer !
Smult pe cer ! O lamă
o flamă crește prin creștet
și din furnalul furtunii
cu furibunde
forturi de trăznet
o fericire frenetică sparge
bolțile inimii
și celulele cerului
năvălesc în afară
văd văd văzduh
văd cu văzduhul
văzduh sunt
în văzu-n vederea
verbului — verb văd
verb sorb
verb sunt !

Ard ! Ard harpele-n har și-n
arcele-astrale
e-un larg de aripi
de-arhei și de aur
un ararat al transei
o arătare-a vederii pînă la aură !
Altar pe arca albă
arde pe ape
flama alpilor inimii
ajunge aproape de alpha —
o ascensiune mai este
prin lăuntrul de rază
și se arată-n
adevărul atotștiutor
slava lava și ava.

SUMAR

- (Zeu zeilor cînt) / 7
(Un suflu un imn) / 8
(Un cînt) / 9
(Urcă spre creștet) / 11
(Vorbesc cu vuietu-n) / 12
(Mă despic) / 13
(Mă ridic peste fulger) / 14
(Sorb slavă de salvii) / 15
(Trag transa) / 16
(Văd văzduh) / 17
(Cu vibrația tîmplelor) / 19
(Corp orb) / 20
(Mări de mir) / 22
(Fuzionez) / 23
(Pînă-o voce) / 24
(Sunt în fulmen) / 25
(Văd gloria de glasuri) / 26
(Văd gloria globular) / 27
(Cornul cordului) / 28
(Cred) / 29
(Furie) / 30
(Ce e-n zeu / 31
(Nu-n încîntare) / 32

(Îmi izbucnesc) / 34
(Pe pulberea) / 36
(Am lamura lumii) / 38
(Mi se deschid) / 40
(Largul) / 42
(Nu să mă mistui) / 43
(Ies în spirit) / 45
(Nu ! Față spre față !) / 47
(Urc ultime pulberi) / 50

Redactor : DOINA FLOREA
Tehnoredactor : MIHAI BUJDEI

Apărut 1990. Format 54×84/16. Coli tipo 3.50
Bun de tipar la 5. VI. 1990
Bun de tipar la 5. VI. 1990
Editura Junimea, Str. Cuza Vodă Nr. 29
IAȘI — ROMÂNIA

Tipărit sub comanda nr. 6
la Intreprinderea Poligrafică Iași,
Str. 7 Noiembrie nr. 49

JUNIMEA

IASI • ROMÂNIA

13,00 Lei

2,00 Lei T.L.

15,00 Lei Total

ISBN 973-37-0095-9